

Inspectoratet tabte sin Betydning, og det givne Materiale blev ikke benyttet. Man veg tilbage fra Skyldsbogsystemet, man veg tilbage fra at anvende Inspectoratundersøgelsen ligeoverfor Troppeafdelingerne. Det er blevet sagt mig — jeg veed ikke, om det er sandt, — at Troppeafdelingerne i høi Grad vare misfornøiede dermed og ansaae det for noget Krænkende og Utilbørligt. Jeg veed ikke, om det forholder sig saaledes; men det, som er en Kjendsgjerning, det er, at Intet skete. Erfaringen har senere vist, at under et saadant System som det her antydede har man havt uundgaelige Vanskeligheder at bekæmpe. Er man nu kommen tilbage til dette System? Har man nu indrettet Inspectorater, som i Forbindelse med Intendanturbetjente anstille disse Undersøgelser af Regnskabsvæsenet paa Stedet? Har man brudt med Mars- og Dvartalsregnskaber? Har man taget alle den Art Regnskaber bort fra de bevægelige Troppeafdelinger og lagt dem derhen, hvor det samlede Materiale kan blive til en Heelhed? Efter den Indsigt, som jeg ved at deeltage i Finantsudvalget har kunnet faae af Tilstanden for Diebliffet, har man Intet gjort af denne Art, og efter hvad jeg har seet af de nye Regnskabsformer, erklærer jeg herved, at det er min fulde Overbeviisning, at man ved en ny udbrydende Krig vil komme i de samme Forlegheder og komme til at staae tilbage paa samme Maade som forhen. Man vil aldrig under nogen Krig kunne tilveiebringe et fuldstændigt ordnet Regnskab, som nøiagtigt løber med. Man maa altid være overbeviist om, at et meget betydeligt Procent maa betragtes som tabt, som usikkert, som Gjenstand for unyttige Undersøgelser; men man maa kunne begrænde det saa meget som muligt. Er nu Midlet dertil vundet igennem den Vej, man har betraadt? Det er min fulde Overbeviisning, at Midlet dertil ikke er vundet.

Det er altsaa det, vi skulle have for Die, og det, som vi skulle bede den ærede Minister heste sin Opmærksomhed paa, at det ingenlunde er nok, hvor stort et Fremskridt det end kan være, at han har hestet sin Opmærksomhed paa at tilveiebringe i Ministeriet selv et Bogholderi, som letter Gangen imellem Afdelin-

gerne og Centrum i en betydelig Grad; men det er Afdelingernes Maade at aflægge Regnskab paa, som maa indrettes saaledes, at de kunne give det fornødne Materiale til Folk, som have mere Ro end de bevægelige Troppeafdelinger. Naar man siger: Ja, men der er sørget for, at der efterhaanden er kommet Regnskabsførere ved enhver Troppeafdeling, saa maa man lægge Mærke til, at Regnskabsføreren ved en Troppeafdeling er en Person, der bevæger sig ligesaa meget som Troppeafdelingen selv, der, naar Bataillonén bliver sprængt paa Balpladsen, bliver detacheret andetsteds hen, er i den samme Fare og i den samme Stilling som enhver anden Mand i Bataillonén; og der er derfor ingen Leilighed for ham til at gjøre Dvartals- og Marsregnskab. Men der er ved Troppeafdelingerne Middele til at søge de daglige Oplysninger, til at staae Presentlister — Nærværelseslister, man er nu engang vant til at kalde dem ved disse ulykkelige franske Ord —, osv., men det er ogsaa Alt, hvad man der kan komme til. I Krigen maa enhver Mand bære hos sig sit Regnskab ligeoverfor Statens Regnskab, som svarer til hans. Enhver Mand maa have sin Mellemregningsconto, og enhver Mand, fra Generalen til den nederste Mand, maa have sin Afregningsbog; have de den ikke, kommer Regnskabet i Forvirring. Naar en Mand bliver sprængt bort fra den Troppeafdeling, hvortil han hører, maa han, hvor han kommer hen og har Trang til Noget, kunne faae den Hjælp, der ydes ham der paa Stedet, indskrevet i sin Bog — det være sig Penges eller Naturalier —; saalænge det ikke er indrettet saaledes, er Armeen, med Hensyn til Regnskabsvæsenet, ikke i en saadan Skikkelse, at det i Krigstilfælde kan holdes nogenlunde ordentligt vedlige. Det Samme er Tilfældet med vor hele Depotforvaltning, den er ikke stillet til Krigsbrug. Ved Troppeafdelingerne er der i Fredstid taget for lidet Hensyn til, at de kunne hjælpe sig selv i Krigstid. Der er centraliseret formeget i disse saakaldte Baresdepoter i Kjøbenhavn. De kunne i Krigstid paa den Maade, som de nu ere indrettede, ikke forsyne tilbørligt; de koste overordentligt i